

و در حال حاضر جوانان چه بهار تنها نیازمند تیر و های متعدد و متخصص می باشد که به آن آموزش های اسلامی و انقلابی دهد.

اما، ساله همی که در آموزش مردم تاثیر منفی دارد، وجود افراد غیر بومی است که بصورت تبعید در منطقه و ادارات بسر می برند این افراد که عموماً از دسته «تاباب» های جامعه هستند، با رفار و حرکات غیر اسلامی خود به روند حرکت انقلاب اسلامی ضربه می زندند و با کارشکنی های خود در ادارات مردم معروف را از دستیاری به ثمرات انقلاب ناگیرد می کنند.

بطور کلی در زمینه مسائل فرهنگی این استان فقر و نارسانی های شدیدی ملاحظه می شود که برای جهان آن فعالیتهای اساسی شامل تقویت روحانیت مبارز، اعزام زمینه های تربیت پذیری در آن گسترش بیابد

کناره از موقعیت سیاسی، اجتماعی و اقتصادی چاه بهار

مردم چاه بهار به آموزش های اسلامی و انقلابی نیازمندند!

اسلامی می تواند کارساز باشد.

فضای سیاسی

دوری از جریانات انقلاب که نتیجه فقر فرهنگی است، مردم منطقه چاه بهار را از نظر سیاسی ضعیف نگاه داشته و حتی تا چند پیش گروههایی از آنها در اثر تحریکات خوانین سرمایه داران، شیخها... شدت در مقابل جریانات انقلابی استادگی می کردند. زمانی که جهاد سازندگی و سپاه پاسداران در حال تشکیل بود، عده ای از مردم به تحریک ایشان امریکا شروع به تظاهرات و مخالفت با تشکیل نهادهای انقلابی کردند. همچنین پس از تصرف لانه جاسوسی امریکا، باز عنده ای از مردم برعلیه دانشجویان مسلمان پیرو خط امام تظاهرات کرده و عمل انقلابی آنان را محکوم کردد.

در گذشته میزان فعالیت ضد انقلابیون بسیار زیاد بوده و با تحریک مردم واجیر کردن مژهوران و توزیع اسلحه بین آنها، امنیت منطقه را بخطر می آنداختند. طیف ضد انقلابیون را خوانین، اشرار و گروههایی مانند چریکهای فدائی اقلیت و بیکار و تعداد زیادی از کنخداءای روستاها تشکیل

انگلیسی ها، سیاه پوستان آفریقا را بعنوان پرده بکار من گرفته اند. مانند سیاه پوستان پس از رفت انجلیسی ها از جنوب ایران ادامه می یابد و اکثر آنها در روستاها به خدمت فرودهای درآمده و با به کارهای جزئی مشغول می شوند.

و با مطالعی که گفته شد، درصد و میزان آشنایی مردم نسبت به انقلاب اسلامی اشکار می شود. البته از لحاظ آشنایی با فرهنگ انقلابی در اثر فعالیت نهادهای انقلابی تغییرات نسبتاً مهیج در جامعه صورت یافته وهم اکنون دیدگاههای مردم نسبت به گذشته بسیار متفاوت می باشد. جوانان منطقه نیز به میزان قابل توجهی بالقلاب همراه و همگام شده واکنون به حمایت از انقلاب اسلامی برمی خیزند! وعلاوه بر آن پیروزی انقلاب موجب شده تا حدود زیادی زمینه های تربیت پذیری در آن گسترش بیابد

در کار ساحل گرم دریای عمان، در انتهائی ترین نقطه سیستان و بلوچستان که ایران به مرزهای این خود می رسد و محرومیت و ناسازگاری طبیعت به اوج خود در آنجا که ساکنی از زمانی که بدینا می ایند و از زمانی می روند جز رنج چیز دیگری بست نمی اورند. چاه بهار قرار دارد.

چاه بهار اگر چه در کار دریای عمان منطقه نیز به و می باید از آب و هوایی مطروب و خنک برخوردار باشد، اما این شهر نیز بمانند دیگر آبادیهای این خطه دارای تابستانهایی داغ و سوزان و زمستانهای معتدل است. و اگر چه...

در اینجا نگاهی کوتاه داریم به موقعیت فرهنگی، سیاسی و اقتصادی چاه بهار، به آن امید که با یاداوری مشکلات و بازگویی نیازها، بتوانیم هرچه زودتر فقر را ازین برد. و چنان آن سعادت و خوشبختی برای مردم به از مغان بیاوریم.

فرهنگ مردم چاه بهار

آنچه که نحوه تفکر و زندگی یک فرد را در سیستان و بلوچستان تعیین می کند و به زندگیها رنگ و فرم می دهد، فرهنگ، عادات و سنتی است که از سالیان پیش، به ارت مانده است. و این فرهنگ با تمام جوانب خوب و بد، مهمترین شاخص و میزان رفتارها و پندارها است. در منطقه چاه بهار نیز مساله فرهنگ از مهمترین عوامل شمار می آید.

فرهنگ قومی، قبیله ای و گاه خرافی بشدت برزندگی ها حکمرانی می کند. مردم از خواندن و نوشتن معروف صفتند و شهر چاه بهار با تمام جمعیت و نیازش تنها دوپیرستان. یک هزار نیز مدرسه راهنمایی برای کسانی که می خواهند چیزی بیشتر از دوره ابتدائی بدانند، وجود دارد. اگر چه ظاهرا یک مدرسه دوره راهنمایی برای دختران وجود دارد، اما بنظر می اید که همین یک مدرسه نیز تکافوی تمام جمعیت شهر را بکند. چرا که مردم این منطقه به دختران خود کمتر اجازه تحصیل و شرکت در مسائل و جریانات اجتماعی میدهند.

در گیریها و کسمکنهای قومی و قبیله ای که هر چند وقت یکبار رخ می دهد، شاید بعنوان امری علی در میان مردم چاه بهار درآمده باشد. این در گیریها بیشتر ناشی از تحریکات متفذذین منطقه از جمله خان ها، سرمایه داران و گاه اختانات جزئی می شود و هر یار کشته و زخمی های فراوانی از در طرف باقی می گذارد.

از تبعیض نژاد، رنگ پوست و جود تفکر برده - داری و برتری سفید بر سیاه نیز هنوز اثاری در منطقه هست. تاریخ ورود سیاه پوستان به زمان تسلط انگلیسی ها به جنوب ایران باز می گردد. در آن زمان

زمین را سخم می زندد البته در بعضی از مناطق مانند نیک شهر، قصر قند، گرم بید و کهیز کشاورزی بصورت آمی است که قسمتی از زمینهای این مناطق مشمول لایحه واگذاری زمین شده و درست کشاورزان می باشد. اما مالکیت عده زمینها درست افراد صاحب نفوذ بوده و کشاورزان ظیف برای آنها کار می کنند و در پیان سال کشت، مقداری از محصول را بعنوان دستمزد دریافت می کنند و صاحب زمین نقش در مراحل کاشت، داشت و برداشت محصول ندارد و تنها برای

گرفتن سهم خویش از محصول سروکله اش پیدا می شودا از نظر کیفت خاک، زمینهای این منطقه بسیار مرغوب هستند و از سوی دیگر وضعیت آب و هوا به نحوی است که کشاورز می تواند در چهار فصل سال از زمین برداشت کند بطور کلی طی دو سال پس از انقلاب سلسه فعالیتهای درجهت گسترش و توسعه کشاورزی منطقه انجام گرفته و

در زمانی نه چندان دور مردم چاه بهار به مخالفت با نهادهای انقلابی بر می خاستند. اما اینک مردم بوسی این شهر بازوی توانایی انقلاب گشته اند.

کشاورزی خواهان مسلط من تواند سالی چهار بار ارزمن خرم رفاقت کنم

* پس از پیروزی انقلاب زمینهای تربیت پذیری در جوانان منطقه چاه بهار بسیار گسترش یافته است.

* فرهنگ و سنت های باقیمانده از قبل، مهمترین شاخص و میزان رفتارها و پندارهای مردم این منطقه است.

موقعیتی های بسیاری نیز بست آمده است.

مشکلات

یکی از بزرگترین مشکلات کشاورزی چاه بهار، وجود خواهان و فتووالها در منطقه می باشد. بزرگ مالکان پس از زدن چاه و گذاشتن موتور پمپ بر روی زمین اینها به کشاورزان محلی می سپارند تا بروی آن کارکند و در مقابل مقدار زیادی از محصول را تحویل می گیرند. برای احراق حقوق کشاورزان باید دست این افراد از زمینها کوتاه گردد و هرچه زودتر زمین و امکانات کشاورزی در اختیار روسانیان زمین قرار گیرد، البته هیات های ۷ نفره واگذاری زمین در چاه بهار تشکیل شده و امید آن است که بتوانند با تقسیم زمین و فعالیت پیشرفت مهی از مشکلات کشاورزی را از بین ببرند.

مشکل دیگر کشاورزی چاه بهار، عدم اشناخت کشاورزان به فنون و ماسنین الات کشاورزی است همچنین این مشکل گریبانگیر فاچاقچیان جزء نیز است که می خواهند کار قبلی خود را رها کرده و به

کشاورزی کمود و گاه نبود آب و باران، خرابیهای ناشی از سیاست های غلط رژیم گذشته را تشید کرده و کشاورزی منطقه چاه بهار بعانت بسیار از مناطق، در ورطه نابویش قرار داده است. همچنین این سیاستها که همواره تلاش های مردم را به پاس مبدل می کرده است مردم زحمتکش این ناجیه را بحالات رخوت و تن پروری دچار کرده است و دروانی که کشاورزان زمین های بی حاصل و بی ای بخویش را رها می کردن و به کار قاچاق را می اورند، بسیار دور نیست. و اکنون حتی کارهای کوچک از جمله نانوایی را افراد غیر بلوچ های پاکستان متواری شده و در آنها بکمک امریکا گرد هم جمع شده اند که گردانندگان آنها بختیار و سرهنگ بنی عامری رهبر کودتا نوزه می باشند و در مناطق مرزی سعی در جهت از اسلام مردم تحریک و تسلیح اشرار روستائی دارند. اشرار و حوانی که در اوائل انقلاب به عراق پناهند شده بودند، بتازگی نیز در میان آنان دیده می شوند. برای تضمین امنیت و ثبات سیاسی منطقه، دولت باید مرزا را بشدت کنترل کرده و با تقویت گروهها و افراد مسلمان و انقلابی و تقویت ارگانهای نظامی حضور خود را در منطقه اثبات بیشتری پیختند و از فعالیت اشرار، خواهان و سرمایه داران که گردانندگان اصلی این معركة می باشند جلوگیری کنند.

عمله ترین محصولی که کشاورزان این منطقه بیار می آورند، ماش و یک نوع از قلت عرضه ای است که از آن نان درست می کنند زمین های این منطقه چاه بهار غیر قابل نفوذ بوده و آب را در خود نگه می دارد و کشاورزان برای کاشت محصول اول دانه را بر روی زمین پاشیده و بعد

تزریقیه نفس محور....

مردم چاه بهار...

کشاورزی رو بیاورند، برای حل این مشکل نیز باید نیروهای متخصص به منطقه اعزام و هرچه زودتر آنان را به روش‌های کشاورزی، دفع آفات و طرق آبیاری آشنا سازند.

کمود آب نیز از دیگر مشکلات مهم است. با وجود رودخانه‌های پرآبی که در منطقه جریان دارد، وبا هر رفتن آب این رودخانه‌ها زمین‌های منطقه چاه بهار همچنان شننده هستند. مهار کردن آب رودخانه‌ها و سیلاهانی که معمولاً بعداز ریزش هر باران برآمی افتادمی تواند، نقش بسیار مهمی در کشاورزی منطقه داشته و علاوه بر آین از خرابیهای سیلاهای جلوگیری شود. عدم وجود راه نیز از بزرگترین مسائل منطقه که راه رسیدن ماشین‌الات کشاورزی‌ای بخصوص موتور پمپ، خودروهای سبک و سنگین و دیگر تجهیزات را ناهووار می‌کند.

دامپروری در این منطقه رواج دارد اما بعلت عدم وجود دامپر بشکی دامها اکثر آنرا ضعیف و مرضی هستند و بسیاری از دامها که گاه تها سرمایه روزستانیان است، در اثر بیماریهای گوناگون تلف می‌شوند. مهمترین عاملی که قادر است کشاورزی و درنتیجه دامپروری را در این منطقه احیا کند، اجرای سریع لایحه واگذاری اراضی می‌باشد. دادن زمین و آب و بدبانی حمایت همه جانبه از نظر وسایل و امکانات کشاورزی می‌تواند زندگی نوینی را به مردم محروم منطقه بخشند و علاوه بر افزایش تولیدات کشاورزی و بالا رفتن سطح زندگیها، قاباق را که از مهمترین ابتلات‌ات این مردم است به کشاورزی شکوفا مبدل سازد.

و نیاز و مناجات با خداست. برآفران و خواهان عزیز جهاد متوجه باشند که این حالت را از دست ندهند. توجه به خداست که باعث پیروزی ماست. یاد خداست که اطمینان را بر قلتها اورده است. یاد خداست که ما را از وحشت از دشمنان غافل کرده است. و یاد خداست که ما را به خودش نزدیک کرده است و باعث شده که از رنجها و مشقها در راه او لذت ببریم. از گریستن برای خدا لذت ببریم. از رنج بردن و زحمت کشیدن در راه او لذت ببریم، این یاد را فراموش نکنید. که اگر ما موفق هستیم در رابطه با خداست و بن.

والسلام

نکنند اینگونه نباشد که خدای ناخواسته غرق در کارهای اجرایی شوند اگرچه کارهای اجرایی که جهادگران انجام می‌دهند، اجر و پاداش بسیار دارد. ولی توجه به خدا و ساعتی به خدا آذنشیدن و لحظه ای در فکر او زیستن، دعا خواندن و قرآن خواندن. نماز خواندن و... آثاری دارد که آن آثار باعث پیروزی ما در جبهه ها و در پشت جبهه ها و رosta هاشده است. جهادگران عزیز این حالات را فراموش نکنند و نباید فراموش کیم چونکه علت پیروزی ما در همین است درست است که اگر ساعتی را به اجرای می‌مانیم، ولی باید بدایم که نشاط در کار اجرایی عقب بدليل همان یک ساعت عبادت و توجه به خدا و راز

اجاره، مزارعه...

روی اجاره مجبور نمی‌شود که با یک برداشت و دسترنج کم نیروی کار خودش را برای چند ماه بفروشد.

ما اجاره فروش نیروی کار به بهای ارزان را از بین می‌بریم و امکان این نوع تفاوت‌های اقتصادی را که خود بخود به طرفین مقداری از ایدی زندگی می‌دهد، حفظ می‌کنیم. اقتصاد اسلامی ما اقتصادی است که دو بعد «ازادی» و «نفی استثمار» را با هدف دنبال می‌کند.

مساقات - آبیاری زمین

در مسابقات فقط مسئله «آبیاری» زمین مطرح است. آن هم بیشتر در مورد آبیاری درخت و باغ و جیرهایی شیوه آن اقای «الف» یک باغ دارد. می‌خواهد به مسافت برود. با اقای «ب» قرارداد می‌بنند که او باغ را آبیاری کند درخت‌های امراقت کند اینجا تا موقع کشت محصول مستولیش به عهده تو باشد. هر چه محصول بدمست داده به نحوی تقسیم می‌کنیم. این چه اشکالی دارد بنابراین اصل مزارعه یک زیربنای منطقی دارد. حالا اینجا باز سوال پیش می‌اید که «مزارعه» منجر به بیدایش «پر در آمددها» و «که در آمددها در جامعه می‌شود؟

مبارزه با استثمار در امر «مزارعه»

علاج اینکه مزارعه ناucht استثمار نشود آسان است. علاج این است که کاری کنیم تا هیچ زارعی بدلیل نداشتن زمین زراعتی و آب و بذر و ماشین‌الات مجبور به فروش «نیروی کارش» به صاحب زمین و ماشین‌الات و بنز نشود. این همان است که در قانون اساسی در «بند ۲» از اصل ۴۳ آورده‌ایم.

این «بند ۲» از اصل ۴۳ یک تراز اقتصادی جدید طبق موافقین اسلام است که من اسمش را تراز فراوازی ایزاز و امکانات تولید کذاشته‌ام، یک بند دیگر که نز «فراوانی امکان بهزستی» است. مسؤول این هم تراز فراوانی امکان بهزستی است. بر اساس فراوازی هم دولت و نظام اجتماعی است. بر اساس این تراز در عین اینکه جین از ایدی در جامعه وجود دارد که فرد گفتار (که صاحب زمین است)، زمین و کشتی را به فرد دیگری واگذار کند، در عین حال اقای «ب» هم می‌تواند جواب امر را خوب بستجد و حساب کند که ایا این غریب داد مزرعه واقعاً به سرفه اش هست یا به سرفه اش نیست. این است که

ولایت امر است. برای ما که مثل روز روشن است، در طول حرکت انقلاب و سپس بعد از پیروزی آن، تنش این معیار چه بوده است، چرا از آن دست برداریم و یا اینکه از آن تبلیغ نکیم؟

بنابراین اگر برای ما، با آنهمه تجربیات مکرری که در طول انقلاب اسلامی اتفاق افتاده، این نکته محجز شد، بایستی بیشتر فکر بکنیم و از اختلافات و تفرقه هایی که در میان مسلمانان و امت شهیدپرور ما اگاهانه و یا ناگاهانه انداده می‌شود، جلوگیری کنیم و با تبعیت از ولایت فقیه و ولایت امر در عمل، به این مهم جامه عمل بپوشانیم.

والسلام

جهاد